

[Justitsministeren.]

Dækning af Udgifterne hertil, ca. 16 000 Kr., har Lagtinget vedtaget at tilskyde 10 000 Kr., medens Thorshavn Kommune yder 2 000 Kr. Restbeløbet, 4 000 Kr., er af Lagtinget foreslaaet tilvejebragt ved Stats-tilskud, og dette Beløb søger Justitsministeriet bevilget paa Finansloven for Finans-aaret 1931—32.

Men i Forbindelse med disse Foranstaltninger og Vedtagelser har Lagtinget paa Foranledning af Thorshavn Byraad vedtaget en Indstilling til Justitsministeriet om, at Loven af 1872 maatte blive ændret, saaledes at Thorshavn Kommunes Pligt til at yde $\frac{1}{6}$ af Udgifterne ved Tilvejebringelse af Karantænelokale m. v. fremtidig bortfalder. Saadan som Forholdene har udviklet sig, maa Justitsministeriet slutte sig til den af Lagtinget vedtagne Indstilling, og det er med den Begrundelse, jeg har den Ære at anbefale dette Lovforslag til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radiomodtagning.

Valgt blev: *P. Andersen, Fr. Andersen (Holbæk A.), Sneum, Hartvig Frisch, Bomholt, Hans Jørgen Hansen, Steen, Rager, I. A. Hansen, Slesbager, Tange, Hedelund, Hans Jacob Sørensen, Bindselev og Grathwohl.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Navneforandring af 22. April 1904.

(Lovforslaget findes i Tillæg G. Sp. 37).

Sagen sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): I Henhold til § 9 i Lov om Navneforandring af 22. April 1904 og kongelig Anordning af 15. Juni 1906 vilde den Adgang, som Loven aabnede til Antagelse af Slægtsnavne ved Øvrighedsbevis, ophøre med Udgangen af Juni Maaned 1916. Ved senere Love er imidlertid Fristen yderligere forlænget indtil Udgangen af Juni

Maaned 1931, men skønt der i de sidste 10 Aar er udfærdiget et betydeligt Antal Øvrighedsbeviser, saa kan den ved Loven tilstræbte Navnefornyelse ikke siges at være opnaaet, idet de almindelige Familienavne, som man ønskede at komme bort fra, endnu benyttes i stort Omfang. Der er saaledes stadig Trang til disse Bestemmelser om en let Adgang til Erhvervelse af nyt Navn, og derfor stilles herved det Forslag, at Adgangen til Antagelse af Slægtsnavn ved Øvrighedsbevis skal forlænges indtil Udgangen af Juni Maaned 1941.

Jeg haaber, at dette Forslag, som har været behandlet i det høje Landsting, og som der er vedtaget uden Udvalgsbehandling og uden Ændringer, ogsaa skal blive velvilligt modtaget i dette høje Ting, og jeg anbefaler det derfor til det høje Folketings Velvillie.

Christensen (Høng): Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at fremsætte nogle almindelige Udtalelser om Navneforandningsloven. Lovforslaget bygger paa Lov Nr. 89 af 22. April 1904, i hvis § 2, Stykke e, der findes en Bestemmelse, gaaende ud paa, at som almindelige Slægtsnavne maa kun antages saadanne Navne, som stemmer med dansk Sprogtonen. Det er ogsaa et nødvendigt Krav at opstille, for lige saa vigtigt som det er at faa afløst en Del af vore mange enslydende Slægtsnavne, der dog i hvert Fald har den Fordel, at de, hvad Navneendelserne angaar, alle sammen er danske, lige saa nødvendigt er det, at de nye sjældne Slægtsnavne, som kommer i Stedet for, ogsaa bliver virkelig danske Navne i Sprogtonen og Sprogform. Nu ved jeg nok, at der bliver ikke meddelt Øvrighedsbevis paa noget Navn, forinden det er godkendt af Justitsministeriets Navnekontor, og at dette ifølge Loven af 1904 har Ret til at søge sagkyndig Bistand med Hensyn til Navnenes danske Form, hvis det skønner det fornødent. Jeg har i mange Aar gennemlæst de Navnefortegnelser, der udsendes af Ministeriet, og mig forekommer det, at der er ikke faa Navne, der har et mere germansk eller slavisk end just dansk Præg, og at der blandt de andre Navne, der vel ikke kan siges at have en fremmed Form, findes ikke faa Navne, som har et sært konstrueret Præg. Jeg kunde nævne mange Eksempler herpaa, men i denne Forbindelse gælder jo bogstaveligt den gamle latinske Sentens: Nomina sunt odiosa, og jeg skal afholde mig fra at komme med Eksempler for ikke at støde nogen. Men jeg vil